

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

synspunkt, og det gør da heldigvis også mange lejere og grundejere, er der utvivlsomt en voksende forståelse af de synspunkter, der er nedlagt i lovkomplekset. Flere og flere indser, at man ikke fortsat kunstigt kan holde huslejen nede, og flere og flere indser, at man ikke på én gang kan have enhver restriktion med hensyn til lejens størrelse og fri opsigelsesret. Man hører ofte sagt, at det skulle være gjort for længe siden, så havde det været lettere. Det er så sandt, som det er sagt. Men når det ikke er gjort før, taler det flertalsregeringen til ære, at den nu søger at løse knuden, og regeringspartierne til ære, at de er villige til alene at gennemføre lovforslagene, medens venstre og de konservative vælger den lettere udvej: at vaske deres hænder. De vil ikke være med til at løse knuden, til trods for at de dog har et stort medansvar for den leje- og boligpolitik, der har været ført her i landet i efterkrigstiden. Det finder jeg såvel sagligt som politisk et svagt standpunkt.

Sociale synspunkter er fortsat tilgodeset i lovkomplekset; det er de bl. a. ved huslejetilskud til børnerige familier, til gamle og invalider og ved den særlige støtteordning til byggeri for mindstbemidlede.

Men skal målet med de nye love nås, er det vigtigt, at bygherrer og finansieringsinstitutter, entreprenører, ingeniører, håndværkere og alle byggefagene forener deres anstrengelser for at få et vel tilrettelagt byggeri i gang under de nye betingelser, så sandt som kun et fortsat boligbyggeri kan forbedre vor boligsituation. Det gælder derfor, når boliglovene formentlig om kort tid er vedtaget, at kritikken standser og alle gode kræfter samles for at få det bedste ud af de muligheder, der er for fremtidens byggeri. Alle ved, at hele denne lovgivning er forudsætningen for, at man tør gå ind i det fornødne boligbyggeri, så bolig-mangelen endelig kan overvindes.

Til sidst vil jeg gerne sige et par ord i anledning af det ærede medlem hr. Carl P. Jensens slutbemærkninger. Jeg er tilfreds med det udmærkede samarbejde, der har været mellem regeringspartierne. Vi mener, at resultatet af dette samarbejde er forsvarligt, og vi føler ingen trang til at diskutere, hvad socialdemokratiet ville have

gennemført, hvis partiet havde haft flertal her i tinget; det ville være ret ørkesløst. Det afgørende er, at regeringen og regeringspartierne er enige om, at denne lovgivning er nødvendig for at sikre det nødvendige boligbyggeri i fremtiden, og at det er et nødvendigt led i landets økonomiske politik. Der er dog ét, der er lige vigtigt for både lejere og ejere, og som må overskygge alt andet, nemlig at der føres en økonomisk politik, som sikrer økonomisk stabilitet her i landet.

Niels Andersen: Hvad angår de ændringsforslag, der foreligger til hele det lovkompleks, vi her behandler, vil jeg helt henholde mig til de bemærkninger, der derom er fremsat af udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen. Jeg har ikke noget at føje til, det var en saglig og uhildet fremstilling.

Jeg føler i lighed med den ærede ordfører trang til at sige tak til boligministeren og ikke mindst tak til de embedsmænd, der er knyttet til boligministeriet, for den meget præcise måde, de har behandlet tingene på, også for den hurtige måde, hvorpå de har reageret, og for den fuldstændig uhildede facon, hvorpå de har fremstillet problemerne. Det er kun ved deres hjælp, det er lykkedes at komme igennem behandlingen af dette vældige lovkompleks så hurtigt, som tilfældet er.

Jeg føler i og for sig også trang til at sige tak til oppositionens repræsentanter i udvalget, fordi de dog trods alt er kommet med nogle saglige indlæg, som har bidraget til ændringsforslag, der jo både af oppositionspartierne og fra vor side bliver betegnet som en forbedring af lovforslagene. Derfor synes jeg i og for sig også, de skal have tak derfor, selv om man så kan være noget skuffet over, at de ikke vil være med til at gennemføre de foreliggende lovforslag med de foreslåede forbedringer.

Hvad angår de bemærkninger i øvrigt, som udvalgets ærede ordfører fremsatte i slutningen af sit indlæg, har jeg i lighed med det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp lyst til at komme med et par kommentarer hertil, idet det jo er klart, at vi fra retsforbundets side ikke sådan helt igennem er tilfreds med de lovforslag, der foreligger. Vi kunne godt ønske dem noget anderledes, og